

Sygn. akt I C 2838/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Grzybowska

Protokolant: Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **H. W.**

o zapłatę 1.761,75 zł

I. zasądza od pozwanego **H. W.** na rzecz strony powodowej (...) **S.A. z siedzibą w W.** kwotę 1.518,75 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset osiemnaście złotych siedemdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi w wysokości 8 % w stosunku rocznym od dnia 06 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych, wynoszącej aktualnie 7 % w stosunku rocznym – do dnia 16 lutego 2016r.;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej koszty procesu w kwocie 556,42 zł;

IV. zasądzoną w pkt. I i III należność rozkłada na miesięczne raty po 50 zł każda, poczynając od 1 marca 2016r. płatne z góry do 20-go dnia każdego kolejnego miesiąca aż do całkowitej spłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek zwłoki, co do należności, wymienionej w pkt. I., przy czym niezapłacenie dwóch kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastową wymagalność całej niespłaconej kwoty;

V. wyrokowi w pkt. I, III i IV. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 2838 /15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 06 listopada 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanego H. wyroby kwoty 1 761,75 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu - z tytułu umowy pożyczki konsumenckiej zawartej w dniu 30 czerwca 2015 roku . Wskazała, że na kwotę dochodzoną pozvem składają się : kwota 1110 zł stanowiąca sumę niespłaconych rat kapitałowych z harmonogramu spłaty, skapitalizowane odsetki umowne zwykle w wysokości 9 % w stosunku rocznym liczone od w/w kapitału dnia 30 czerwca 2015 roku(dnia wypłaty) do dnia rozwiązania umowy, tj. 14 października 2015 roku w kwocie 28,75 zł, 123 zł tytułem kosztów przygotowania i wysyłki monitów i wezwań do zapłaty , 75 zł opłata windykacyjnej za przekazanie sprawy do windykacji, opłata przygotowawcza 390 zł i administracyjna w kwocie 45 zł. W uzasadnieniu żądania podała, że umowa pożyczki została

rozwiązana z pozwanym pismem z dnia 30 września 2015 roku wobec opóźnienia w spłacie a mimo wezwań do zapłaty pozwany nie spłacił zadłużenia .

Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tut.Sądowi.

W piśmie z dnia 28 stycznia 2016 r. strona powodowa sprecyzowała żądanie w zakresie odsetek biegnących od 1 stycznia 2016 roku , wskazując że domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie zgodnie z art. 481§ 2 k.c. w nowym brzmieniu .

Pozwany uznał żądanie, ale nie w całości, kwestionował żądanie w zakresie naliczonych opłat. Podał, że starał się spłacać zadłużenia, ale brakowało mu środków. Przyznał, że otrzymał wezwania do zapłaty, ale windykatora u niego nie było, jedynie otrzymywał telefony. Wniósł o rozłożenie na raty zadłużenia po 50 zł miesięcznie , ponieważ ma wiele zobowiązań . Wpadł w „ karuzelę ”kredytową, gdy zgodnie z umową bank potrącił mu z rachunku jednorazowo 600 zł z tytułu ubezpieczenia kredytu i przez to stracił płynność finansową, potem więc kolejno się zadłużał, żeby spłacić wcześniejsze zobowiązania i na dzień dzisiejszy jest bankrutem, bo ma więcej kosztów obsługi pożyczek niż samego kredytu. Utrzymuje się z renty w kwocie 1013 zł, żona ma emeryturę, ale nie wie w jakiej wysokości może 1800 zł, mają mieszkanie własnościowe, ale nie wie ile wynoszą opłaty, bo żona się tym zajmuje. To żona utrzymuje pozwanego i ponosi wszelkie opłaty, a pozwany z renty reguluje wszystkie zadłużenia,. Nie mogą wziąć kredytu konsolidacyjnego, bo nie mają zdolności kredytowej. Chce spłacić zadłużenie na rzecz strony powodowej ale jednorazowo nie ma z czego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 30 czerwca 2015 roku strona powodowa zawarła z pozwanym H. W. umowę pożyczki konsumenckiej w kwocie 1100 zł z oprocentowaniem stałym w wysokości 9 % w stosunku rocznym , płatnej w 7 ratach miesięcznych powiększonych o odsetki i opłatę administracyjną 15 zł miesięcznie za zarządzanie kontem umowy pożyczki oraz opłatę przygotowawczą jednorazowo w kwocie 390 zł , płatnych do 8-go każdego kolejnego miesiąca poczynając od 8 listopada 2014 roku , całkowita kwota spłaty 1 628,52 zł. W razie opóźnienia w spłacie od zadłużenia przeterminowanego przewidziano odsetki w wysokości 4-krotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP. Ponadto w przypadku opóźnienia w spłacie rat pożyczki umowa przewidywała obciążenie pozwanej kosztami działań windykacyjno-upominawczych w wysokości:

- a) 25 zł – za przygotowanie i wysyłkę pierwszego monitu
- b) 49,00 zł za przygotowanie i wysyłkę wezwania do zapłaty
- c)49,00 zł za przygotowanie i wysyłkę ostatecznego wezwania do zapłaty
- d) 75,00 zł za przekazanie sprawy do postępowania windykacyjnego

dowód: odpis w/w/ umowy k. 10-16

Pismem z dnia 1 lipca 2015 roku strona powodowa przekazała pozwanemu harmonogram spłaty. Pismem z dnia 12 sierpnia 2015 roku wysłała pozwanemu monit o braku wpłaty pierwszej raty .Pismem z dnia 28 sierpnia 2015 roku wezwała pozwanego do zapłaty tej raty z odsetkami za opóźnienie i opłatą 49,00 zł, pismem dnia 14 września 2015 roku wystosowała ostateczne wezwania do zapłaty 2 zaległych rat z odsetkami i opłata 49,00 zł , a pismem z dnia 30 września 2015 roku wypowiedziała pozwanemu umowę pożyczki i wezwała do zapłaty całej niespłaconej kwoty wraz z oprocentowaniem 23,60 zł i odsetkami z tytułu zadłużenia przeterminowanego 1,19 zł , opłatami przygotowawczą 390,00 zł , opłatą administracyjną 60 zł , opłatą za monit i wezwania 198,00 zł – w łącznej kwocie 1 772,79 zł w terminie do dnia 14 października 2015 roku pod rygorem skierowania sprawy do sądu, pismo to zostało wysłane listem poleconym z 4,20 zł.

Dowód : w/w pism k. 17-21, wyciąg z książki nadawczej k. 22 .

Sąd zważył.

Przepis art. 213 § 2 k.p.c. stanowi, że są jest związany uznaniem powództwa chyba ,że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W ocenie Sądu uznanie powództwa było dopuszczalne w świetle cyt. przepisu art. 213 § 2 k. p. c.

W ocenie sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie, ale nie w całości .

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości; § 2 zaś stanowi, że umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona na piśmie. W wyniku spełnienia świadczenia przez dającego pożyczkę określone przedmioty majątkowe stają się własnością biorącego pożyczkę, jednakże zasilają one jego majątek tylko czasowo, albowiem zobowiązany on jest do ich zwrotu.

Nie budzi wątpliwości fakt zawarcia między stronami umowy pożyczki na piśmie i jej warunki , jak również wezwania pozwanego do zapłaty wobec braku spłaty zadłużenia. .

Dlatego też sąd przyjął, że zasadne jest częściowe uwzględnienia powództwa, tj. odnośnie kapitału z oprocentowaniem i skapitalizowanymi odsetkami i odnośnie opłaty przygotowawczej 390 zł, tj.. łącznie 1518,75 zł odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia od 6 listopada 2015 roku do dnia wyrokowania , a biorąc pod uwagę wyjątkowa trudną sytuację finansową pozwanego , na podstawie przepisu art. 320 § 1 k.p.c. należność tę rozłożył na miesięczne raty po 50 zł każda, zabezpieczając jednocześnie interes strony powodowej na wypadek zwłoki w płatności rat w ten sposób, że zastrzegł, że niezapłacenie 2 kolejnych rat w terminie spowoduje natychmiastowa wymagalność niespłaconej kwoty wraz z odsetkami orzekając jak w pkt . I i II sentencji wyroku.

Natomiast co do pozostałych roszczeń obejmujących opłaty dot. monitów, wezwań do zapłaty , skierowania sprawy do windykacji i opłaty administracyjnej związanej z zarządzaniem kontem pozwanego , powództwo należało oddalić. Wysokość żądanych opłat oraz ich rodzaj i ilość przewidziana w umowie została rażąco wygórowana. W ocenie sądu przy sumie pożyczki 1100 zł ,opłata nazwana przygotowawczą stanowiąca aż 35 % sumy pożyczki , powinna w zupełności zaspokoić roszczenie strony powodowej zarówno co do wynagrodzenia za –przygotowanie i udzielenie pożyczki jak i wszelkiego czynności zarówno związane z wszelkiego rodzaju czynnościami administracyjnymi, które sprowadziły się do kosztów korespondencji ,tj. sporządzenia i wysłania 3 pism do pozwanego i wykonania telefonów.

Tego typu praktyki podmiotów udzielających profesjonalnie pożyczek zawierające różnego rodzaju nieuzasadnione bądź wygórowane opłaty , które nie powinny być źródłem dodatkowego zysku , wielokrotnie zostały wpisane przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów do rejestru klauzul niedozwolonych a tym samym należy je uznać za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, między innymi z zasadą równoważności stron, a ta zasada notorycznie ulega naruszeniu w zetknięciu profesjonalnie wyposażonych podmiotów udzielającymi pożyczek z indywidualnymi klientami . W swoich raportach (m.in. za 2013 rok) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwracał uwagę że pożyczki „ parabankowe” są udzielane przed wszystkim osobom, które mają kłopot z uzyskaniem kredytów w bankach lub chcą szybko uzyskać środki finansowe bez skomplikowanych procedur i bez rygorystycznych zasad oceny ryzyka kredytowego a konsument niejednokrotnie zmuszany sytuacją życiową nie zawsze potrafi właściwie ocenić możliwość spłaty podjętych zobowiązań i zmuszony do akceptacji tych niekorzystnych warunków umów wpada w tzw. spiralę zadłużeń”, biorąc kolejne pożyczki w celu spłaty poprzednich a dług ich wzrasta. Ewentualne ryzyko braku możliwości zaspokojenia przedsiębiorcy chcą sobie zrekompensować właśnie szeregiem opłat przewidzianych w umowach, które jednak nie powinny być tak wygórowane .

Tego typu koszty i opłaty jak wymienione w umowie stron w ocenie Urzędu Ochrony konkurencji i Konsumentów w sposób nieuzasadniony nadmiernie obciążają konsumentów , w tym stosowane przez stronę powodową (wymienione w/w raporcie – m.in. co do tak wysokiej przygotowawczej (gdy umowa nie przewiduje prowizji) a równocześnie

dodatkowych opłat administracyjnych, kosztów indykcji, a tym samym rażąco naruszają dobre obyczaje i interesy konsumentów. Z tych też przyczyn takie postanowienia umowne wielokrotnie zostały uznane jako niedozwolone i wpisane do rejestru klauzul niedozwolonych, które co prawda nie wiążą sądu w tej konkretnej sprawie, ale jednak jako naruszające dobre obyczaje i rażąco naruszające interesy konsumentów należy uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Między innymi z powodu podobnych praktyk, w związku z naliczaniem przez banki niewspółmiernie wysokich kosztów i opłat Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodne z Konstytucją RP przepisy prawa bankowego i kodeksu postępowania cywilnego umożliwiające wystawianie przez banki bankowych tytułów egzekucyjnych i nadawanie im sądowej klauzuli wykonalności bez możliwości merytorycznej kontroli objętych tymi tytułami roszczeń. Banki bowiem również niejednokrotnie naliczają wygórowane koszty i opłaty nie znajdujące uzasadnienia w faktycznie ponoszonych przez nie wydatkach z tego tytułu.

Właśnie w takiej sytuacji znalazł się pozwany, gdy z powodu jednorazowego ściągnięcia mu z rachunku składki ubezpieczenia kredytu w wysokości 600 zł, stanowiącej 60 % jego miesięcznych dochodów, stracił płynność finansową i aby spłacić długi, zaciągał kolejne zobowiązania od firm oferujących pożyczki ale w zamian za wygórowane koszty i opłaty.

Biorąc powyższe pod uwagę w pozostałym zakresie sąd oddalił powództwo na podstawie przepisu art. 5 k.c. uznając postanowienia umowy zawartej z powodem w zakresie kosztów i opłat w kwotach : 25 zł – za przygotowanie i wysyłkę pierwszego monitu, 49,00 zł za przygotowanie i wysyłkę wezwania do zapłaty, 49,00 zł za przygotowanie i wysyłkę ostatecznego wezwania do zapłaty, 75,00 zł za przekazanie sprawy do postępowania windykacyjnego wraz z żądanymi od tych kwot odsetkami ..

O kosztach procesu, na które po stronie powoda składały się : opłata sądowa od pozwu 30 zł, koszty zastępstwa z opłata skarbową od pełnomocnictwa 617 zł, orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzać od pozwanego koszty procesu w stosunku do stopnia wygranej powoda (86 %) , .

Z uwagi na częściowe uznanie żądania pozwu stosownie do treści przepisu art. 333 § 1 pkt.2) k. p. c nadano wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności- jak w pkt. V sentencji wyroku .